

Homilie 17 februari 2019

Misschien is er meer dat ons samenbrengt...

Lieve mensen,

Laat ons eerst het filmpje All That We Share bekijken...

Hoe zouden wij reageren zo we deze vragen aan onze geloofsgemeenschap zouden stellen ?Ik werd getroffen door de vlotte antwoorden, zonder schaamte en menselijk opzicht...Een vraag raakte mij het sterkst wie behoort tot de groep van de bi-seksuele, een enkeling kwam uit de kast, velen applaudiseerden, maar geen echt Wij gevoel.

Zo velen kunnen diversiteit, andere culturen en andere gelovigen op een open rustige wijze bepreken en met elkaar delen, maar de seksuele diversiteit dat is een knelpunt.

Dit gesprek over deze diversiteit is zelden open en niet-veroordelend gehouden, wat niet hetero is werd immoreel genoemd, is een ziekte, een afwijking en te bestraffen levenshouding

DE volle liefdesbeleving was voorbehouden voor het partnermodel man-vrouw,

Ons mensbeeld omtrent man en vrouw, die zich willen verenigen tot een koppel om de liefde te ervaren en te beleven, met liefst een kind als de kers op de taart wordt door de huidige wetenschappelijke inzichten en onderzoeken genuanceerd , liefde enkel tussen man en vrouw is een miskennis van de liefdesbekwaamheid in andere menselijke ontmoetingen; bovendien is Liefde meer dan voortplanting.

De persoonlijke ontwikkeling beantwoordt helemaal niet aan prototype van het man en vrouw zijn, onze lichamelijke complexiteit is meer dan de uiting van de Adam-Eva verhouding

Heel wat ouders, grootouders en de jongeren die anders zijn uitgegroeid dan het traditionele man-vrouwbeeld, hebben zij niet het recht erkend te worden als een verrijkende persoonlijkheid, juist door hun andere lichaamsbeleving.? Hebben die ouders, grootouders en allen betrokken met die nieuwe diversiteit niet onze steun nodig om samen te ontdekken hoe verrijkend door hun anders zijn onze wereld kan worden?

Laten wij bidden dat Godsgeest ons , de basisgeloofsgemeenschappen, en ook en vooral de kerkelijke verantwoordelijken zal in vuur en vlam zetten, om een pastoraal uit te bouwen waar elke vorm van menselijke liefdesbeleving wordt gezegend en gewaardeerd.....Gods liefde uit zich toch in elke vorm van het menselijk bestaan;, Zijn wij niet allen gelijkwaardige kinderen Van de God die wij onze Vader mogen noemen.

Bezit elke mens niet, ongeacht de lichamelijke diversiteit , het verlangen en de passie uit zijn of haar eenzaamheid te treden en een wij-verhouding te vormen? Zeer innig en intiem bij het koppel dat elkaar trouw en zorgzaamheid belooft. Trouw en exclusiviteit , zodat wij durven met onze schamelheid, onze kwetsbaarheid, onze naaktheid elkaar laten groeien tot een samen-genieten en samen-verlangen naar morgen en overmorgen .Waar man en vrouw elkaar eeuwige trouw beloven , gedragen door Gods geest, spreken wij van de belofte elkaar te heiligen,, en waarom andere koppelvormen elkaar niet heiligen?

Liefde in trouwe zorg en nabijheid, ook en vooral met onze beperktheid, in onze kwetsbaarheid, in onze machteloosheid: ik en gij laten groeien en bloeien tot een Wij , tot een Ons.

Dit verlangen naar morgen, eindigt niet bij de dood; in de kilte door het verlies, inde leegte die er ontstaat , wordt een dankbaarheid geboren om het leven verder te zetten, en ook te blijven delen, wetend dat God ins het rouwen nabij is, en onze dierbaren laat verrijzen.

Zij of hij, onze partner, onze uitverkorene, blijft altijd een kracht om van uit verleden, passie en verlangen te laten herbloeien tot we in eeuwigheid samen zullen 'wij' blijven.

God maakte de mens, een hunkerend , passioneel mens, die met haar specifieke eigen lichamelijke de eenzaamheid wil ontlopen. Wie kan mijn alleen zijn doorbreken?

Met wie mag ik vreugde en verdriet delen?

Voor wie ik mag ik zorgen en wie wil mij verzorgen?

Wie durft mijn samen-genieten delen?

Dank God dat een mens genieten kan in nabijheid

Dank God dat wij Uw liefde mogen ervaren , mogen beleven

Laat ons vooral elkaar zingen: 'ik heb je lief , zo lief.....